

माभैष्टेति बहुत्वं राजाभिप्रायेण ॥ १९ ॥ प्रत्यैक्षन् प्रत्यैक्षन्त यत्तस्मात्मुमुक्षवः ॥ २० ॥ आनर्तादयो मार्गस्थदेशाः तान् तीर्त्वा अतिक्रम्य विनशनं कुरु
क्षेत्रम् अतीयाय अतिक्रम्यययौ ॥ २१ ॥ शक्रप्रस्थं इंद्रप्रस्थम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्राणा इन्द्रियाणि प्राणं मुख्यं प्राणमिव ॥ २४ ॥ सस्वजे परिरेभे
॥ २५ ॥ रमाया अमलं निर्दोषमालयम् विस्मृतो लोकव्यवहारो येन सः ॥ २६ ॥ २७ ॥ अर्जुनेन समत्वात् परिष्वक्त एव केवलम् पादौ नमस्कुर्व

राजदूतमुवाचे दंभगवान् प्रीणयन् गिरा ॥ माभैष्टदूतभद्रं वोघातयिष्यामि मागधं ॥ १९ ॥ इत्युक्तः प्रस्थितो
दूतो यथावदवदन् नृपान् ॥ तेऽपि संदर्शनं शौरेः प्रत्यैक्षंश्च मुमुक्षवः ॥ २० ॥ आनर्तसौ वीरमरुंस्तीर्त्वा विनशनं
हरिः ॥ गिरीन् नदीरतीयाय पुरग्रामव्रजाकरान् ॥ २१ ॥ ततो हृषद्वतीं तीर्त्वा मुकुंदोऽथ सरस्वतीम् ॥ पंचालानथ
मत्स्यांश्च शक्रप्रस्थमथागमत् ॥ २२ ॥ तमुपागतमाकर्ण्य प्रीतो दुर्दर्शनं नृणां ॥ अजातशत्रुर्निरगात् सोपा
ध्यायः सुहृद्वतः ॥ २३ ॥ गीतवादित्रघोषेण ब्रह्मघोषेण भूयसा ॥ अभ्ययात्सहृषी केशं प्राणाः प्राणमिवाह
तः ॥ २४ ॥ दृष्ट्वा विक्लिन्नहृदयः कृष्णं स्नेहेन पांडवः ॥ चिराद्दृष्टं प्रियतमं सस्वजेथ पुनः पुनः ॥ २५ ॥ दोर्भ्यां
परिष्वज्य रमामलालयं मुकुंदगात्रं नृपतिर्हताशुभः ॥ लेभे परां निर्वृतिमश्रु लोचनो हृष्यत्तनुर्विस्मृतलोकवि
भ्रमः ॥ २६ ॥ तं मातुलेयं परिरभ्य निर्वृतो भीमः स्मयन्प्रेमजवाकुलेंद्रियः ॥ यमौकिरीटी च सुहृत्तमं मुदा प्रवृद्ध
वाष्पाः परिरेभिरेऽच्युतम् ॥ २७ ॥ अर्जुनेन परिष्वक्तो यमाभ्यामभिवादितः ॥ ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य वृद्धे
भ्यश्च यथाऽर्हतः ॥ २८ ॥ मानितो मानयामास कुरुसृजयकैकयान् ॥ सूतमागधगंधर्वान् वंदिनश्चोपमं
त्रिणः ॥ २९ ॥ मृदंगशंखपटहवीणापणवगोमुखैः ॥ ब्राह्मणाश्चारविंदाक्षंतुष्टुवुर्न नृतुर्जगुः ॥ ३० ॥ एवं सुहृ
द्भिः पर्यस्तः पुण्यश्लोकशिखामणिः ॥ संस्तूयमानो भगवान् विवेशालं कृतं पुरम् ॥ ३१ ॥ संसिक्तवर्त्मक
रिणां मदगंधतोयैश्चित्रध्वजैः कनकतोरणपूर्णकुंभैः ॥ मृष्टात्मभिर्नवदुकूलविभूषणस्रग्गंधैर्नृभिर्युवतिभि
श्च विराजमानम् ॥ ३२ ॥ नर्जुनः कृष्णेन भुजाभ्यां धृत इति भावः यमाभ्यां त्वभिवादितश्चेति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

चित्रध्वजादिभिर्विराजमानम् ॥ ३२ ॥